

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 266/2025
20.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Гордане Комненић, Марије Терзић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ... и ДД из ..., чији је заједнички пуномоћник Драгана Благојевић, адвокат из ..., против тужене Агенције за вођење спорова у поступку приватизације, Београд, као правног следбеника Агенције за приватизацију, чији је пуномоћник Марија Ивановић, адвокат из ... и Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене Агенције за вођење спорова у поступку приватизације изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3317/24 од 12.09.2024. године, у седници одржаној 20.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене Агенције за вођење спорова у поступку приватизације изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3317/24 од 12.09.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене Агенције за вођење спорова у поступку приватизације изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3317/24 од 12.09.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужилаца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду ПП 200/24 од 25.04.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор стварне ненадлежности тог суда. Ставом другим изреке, обавезан је тужена Агенција за вођење спорова у поступку приватизације да као солидарно одговорна са Компанијама „INTERNATIONAL CG“ ДП Београд - у стечају из Новог Београда и „GENERALEXPORT“ ДП Београд - у стечају из Новог Београда исплати тужиоцима износе ближе наведене у том ставу изреке, са законском затезном каматом од доспелости до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев у делу којим је тражено да се обавезе тужена Република Србија да солидарно са туженом Агенцијом за вођење спорова у поступку приватизације и компанијама „

INTERNATIONAL CG “ ДП Београд - у стечају из Новог Београда и „GENERALEXPORT“ ДП Београд - у стечају из Новог Београда исплати тужиоцима износе из става другог изреке. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена Агенција за вођење спорова у поступку приватизације, као правни следбеник Агенције за приватизацију, да тужиоцима накнади трошкове од 979.183,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3317/24 од 12.09.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене Агенције за вођење спорова у поступку приватизације и потврђена првостепена пресуда у ставу првом, другом и четвртм изреке. Ставом другим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена првостепена пресуда у ставу трећем изреке. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужилаца и тужене Агенције за вођење спорова у поступку приватизације за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену ревизију је благовремено изјавила тужена Агенције за вођење спорова у поступку приватизације, против става првог изреке, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о посебној по члану 404. Закона о парничном поступку.

Тужиоци су поднели одговор на ревизију. Трошкове ревизијског поступка су тражили и определили.

По оцени Врховног суда, нису испуњени услови прописани чланом 404. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији тужене, пошто солидарна обавеза Агенције за вођење спорова у поступку приватизације за спорну обавезу постоји због пропуста њеног правног претходника, Агенције за приватизацију у поступку усвајања социјалног програма, као органа надлежаног за спровођење поступка реструктурирања послодавца тужилаца Компанија „ INTERNATIONAL CG “ Београд и „GENERALEXPORT“ Београд. О овом питању изражен је став у пресуди Врховног касационог суда Рев2 1341/2016 од 31.01.2018. године, након одлуке Уставног суда Уж 2049/2013 од 04.10.2013. године, која је прихватила становиште у одлуци Уж 4639/2012 од 08.05.2013. године и која има правно дејство и према лицима која нису поднела уставну жалбу, а налазе се у истој правној ситуацији као и подносиоци уставне жалбе у том предмету, сагласно одредби члана 87. Закона о уставном суду. Пресуђењем у овој парници није одступљено од судске праксе у којој је расправљено питање исплате тражене накнаде у односу на Агенцију.

Из изложених разлога, применом члана 404.ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

У споровима о новчаним потраживањима из радног односа о дозвољености ревизије одлучује се на основу члана 403. став 3. ЗПП, као у другим имовинскоправним споровима – према вредности предмета спора побијаног дела.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 01.11.2010. године, од стране више тужилаца, који се налазе у положају формалних супарничара из члана 205. став 1. тачка 2. ЗПП, у којој ситуацији се вредност предмета спора меродавна за оцену дозвољености ревизије, сагласно члану 403. став 3. ЗПП, одређује према вредности главног захтева сваког тужиоца засебно. Вредност побијаног дела другостепене пресуде, као највећи појединачно усвојени захтев једног од тужилаца је 6.800 евра.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтеви односе на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни суд утврдио да ревизија није дозвољена.

Са напред наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Захтев тужилаца за накнаду трошкова састава одговора на ревизију, одбијен је на основу члана 154. став 1. ЗПП, јер одговор на ревизију није потребан ради вођења парнице, па је одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**